

AIXÒ...

Les dones han de recordar la tragèdia del 1909, de Mont-Arruit, d'Annual. Han de pensar abans de donar el seu vot, en aquells milenars de cadàvers, recremats en terres africanes.

Eren fills de mare, ells, sacrificats, a l'ambició i a la follia d'un règim de dretes!

¡Mares: les dretes tornarien a organitzar una guerra al Marroc!

...ja no és possible, gràcies a les esquerres republicanes.

La República governada per les esquerres és un règim pacifista.

Ha suprimit gairebé l'exèrcit d'Àfrica. Ha acabat amb una campanya que servia per a fer la carrera d'uns militars i la fortuna d'unes empreses de mines.

Amb la monarquia, al Marroc hi havia vint-i-cinc mil soldats.

Amb la República, n'hi ha dos mil.

De passada, en els pressupostos s'estalvien més de cent milions de pessetes.

Si les dretes poguessin tornar a apoderar-se del Poder, un dels seus primers actes de Govern seria augmentar els quadres d'oficials, caps i generals suprimits per la democràcia republicana i, en conseqüència, augmentar els contingents de tropa a tot el país i a Àfrica.

L'increment del militarisme és un fet fatal en els règims de dreta, per tal com l'oficialitat i els quadres de comandament de l'exèrcit són una de les bases de la seva defensa.

Les dones no poden votar per les dretes. Equivaldria a donar el seu assentiment a noves aventures africanes, en les quals morien els soldats de misèria i de metralla.

